

[Henry Christensen.]

værende mellem befolkningen op i en størrelsesorden af nu langt over 20 milliarder kr. om året, og som samtidig skal fordele denne byrde mellem befolkningen indbyrdes, bør hvile på et bredt, bredt grundlag i befolkningen og her i det høje ting. Det bør være en demokratisk regerings forpligtelse at virke herfor. Det havde, om valget havde givet mulighed herfor, også været en liberal regerings både forpligtelse og vilje.

Hvor vi om den socialdemokratiske regerings rolle i så henseende før valget følte, at det var evnen, det skortede på, tyder et og andet desværre efter valget på, at det nu er viljen, det er ved at være galt fat med. I så fald slipper man selvfølgelig også for at få afprøvet evnen. Et bredt demokratisk resultat opnås kun ved gensidig imødekommenhed; det opnås ikke ved, at den ene halvdel alene forlanger et oplæg lagt til grund og kun overlader den anden halvdel at få medindflydelse, hvis man uden videre vil acceptere dette. Det turde være indlysende klart.

Venstre er parat til positiv og saglig forhandling, men det må være en sammenhængende og samlet skattereform og udgiftspolitik, forhandlingerne må dreje sig om. Til en ordentlig forhandling og til et forsøg på at nå et resultat ved gensidig hensyntagen kan vi fortsat tilsige vor gode vilje, men over for et forsøg på at presse en ensidig politik igennem uden denne gensidige hensyntagen vil man til gengæld finde venstre i klar opposition.

Knud Thomsen: Jeg vil gerne indledningsvis takke hr. Peter Nielsen for de bemærkninger, han ved behandlingen her for et øjeblik siden fremsatte om punkt-skatte. Heller ikke jeg mener, det vil være muligt og heldigt at drive punktbeskatningen i dette land yderligere op. Vi kommer til at afvige for stærkt fra vore nabolande, får smughandel og andre dårlige følger, og i det hele taget passer systemet med meget højtrevne punktskatter umådelig dårligt i et markedsdannelsernes Europa.

Om forslaget om merværdiafgift vil jeg sige, at det jo efterhånden er en gammel kending; det er fjerde gang, det ligger her

på arbejdsbordet, og jeg vil gerne henvise til tidligere fremsatte udtalelser, sidst den 27. oktober i år, hvor jeg gjorde opmærksom på, at der endnu udestod ret væsentlige punkter i den saglige behandling af merværdiafgiftsforslaget: landbrugets forhold, til dels gartneriets forhold og import-handelens forhold. Jeg håber, at vi snart kan komme til at se på det under udvalgsarbejdet.

Herudover vil jeg sige, at vi fra vort partis side altid i princippet har ment, at merværdiafgiften principielt var et godt og med den nuværende viden det bedst kendte system for en almindelig afgift på varer og ydelser. Det har glædet mig, at vi i udvalget har haft den meget grundige gennemgang af den anden store mulighed, der kunne foreligge, nemlig en afgift i detailledet. Jeg forstår, at langt de fleste partier i teknisk henseende har bekendt sig til merværdiafgiften.

Denne vor anskuelse, at det principielt er et teknisk godt lovforslag, vi beskæftiger os med, må imidlertid tages med et korn salt, idet det, som jeg har haft lejlighed til at sige før, er en given ting, at merværdiafgiften er et led i en almindelig skattereform, et overordentlig væsentligt led. Med sine ca. 5 milliarder kr. vil den jo repræsentere en meget stor del af indtægts-siden, ja, være rygraden i en væsentlig skattereform som omtalt af hr. Henry Christensen.

Det er en given ting fra vor side, at vi ikke kan være med til — uanset vor principielle velvilje over for merværdiafgiften — blot at stemme den ind uden at have en rimelig indflydelse på anvendelsen af dens provenu og dens tilpasning i en større og almindelig skattereform. Min anbefaling af lovforslagets videre skæbne er derfor — som også hr. Peter Nielsen sagde det — noget sagtmodig i denne sidste henseende. Jeg tror, hr. Peter Niensens sagtmodighed skyldtes andre årsager.

Aksel Larsen: Forslaget om indførelse af en almindelig omsætningsskat eller en såkaldt meroms ligner jo i visse henseender søslangen. I hvert fald er det snart en år-række siden, det begyndte at dukke op hvert år, og når året var forbi, forsvandt søslangen, og så kom den igen; men det